

Afscheid op een zonnige dag

De afgelopen week mocht ik zorgen voor een vrouw die haar laatste dagen doorbracht te midden van haar geliefden, omringd door warmte, rust en oprechte liefde. Haar echtgenoot op een buddy hoog-laag bed naast zijn lieve echtgenote om nog de laatste minuten, uren, dagen met zijn geliefde vrouw te zijn. Vanaf het eerste moment was voelbaar hoe hecht deze familie was; hoe zij samen de schouders eronder zetten, in alle zachtheid. Ieder met hun eigen rol, maar samen als één.

Er was ruimte voor emoties, verhalen en stilte. Euthanasie was gewenst en voorbereid, maar het leven koos haar eigen moment. 16 juni was ze helaas al te zwak om nog haar euthanasie wens uit te spreken. In samenwerking met de huisarts, CVK team en ons team is mevrouw twee dagen na de euthanasiedatum overleden. Stilletjes, alsof ze gedragen werd door het licht dat door de ramen viel.

Wat deze ervaring voor mij bijzonder maakte, was niet alleen de harmonie in het gezin, maar ook de erkenning naar ons toe. De oprechte waardering, uitgesproken door de familie heeft ons geraakt. In ons werk is dat geen vanzelfsprekendheid. Maar dit keer wél. En dat voelt zó fijn.

Want het kan dus ook anders. Het kan ook zacht, samen, in vertrouwen en respect. Deze familie liet ons dat opnieuw voelen.

Dankbaar dat we deel mochten uitmaken van deze laatste periode. Dankbaar voor de liefde die voelbaar was in de kamer, in elk gebaar. Dit afscheid was geen einde vol pijn, maar een afronding in vrede, gedragen door licht, liefde en samen zijn. Samen het verdriet delen en aangaan. In zulke momenten besef ik telkens weer hoe bijzonder mijn vak is. Het vraagt veel, maar het geeft toch ook wel veel terug.

Dit soort ervaringen zijn geen gewone werkdagen voor mij. Het zijn lessen in menselijkheid, liefde en in de kracht van het samenzijn. Ze geven mijn werk betekenis. En ze geven mij iets wat geen opleiding kan bieden: onmisbare levenservaring."

Charlotte Teunen – Cordaan,
Verpleegkundige Zorg in de Wijk, wijkteam Geuzenveld